

KOLIBÁČIK

**Časopis Základnej školy Jeséniova 54,
Bratislava, č. 2, 2013/2014**

Obsah

Z našej tvorby

Koniec školy

Školička

Dovolenka v Turecku

Lízinka a jej život

Výlet v Prahe

Škola budúcnosti

Na slovenčine v 3. A a 3. B

Komiksy

Teleport a knižnica

Kde sme boli, čo sme zažili – trošku z info o našej škole

Hviezdoslavov Kubín

Dážďovník

Koncert

Talent Nového Mesta

Opýtali sme sa

Opýtali sme sa našich druháčikov a tretiačikov

Trošku sa poučiť

Z našej prírody

Veľká noc

Trošku porozmýšľať, trošku sa zabaviť

Jarné otázky pre 1. stupeň

Tajnička

Nájdí slová

Kvíz pre prvákov, druhákov a tretiakov

Tajnička na záver

Z našej tvorby

Koniec školy

Dovidenia školička,

dovidenia slovíčka.

Dovidenia prváčik,

dovidenia druháčik.

Ahojte všetci spolužiaci,

celý rok sme boli v práci.

Dovidenia učítelia,

múdrejší budeme, oni veria.

Ahoj trieda naša,

po prázdninách veru máš sa.

Za tebou ja prídem,

ale o rok zas odídem.

Dovidenia: „jazyk, zíva, vyzýva“,

chodbou sa toto ozýva.

Dovidenia kričia všetci,

veď prázdniny majú na pleci.

Ahoj, ahoj naša škola,

veď nás leto vonka volá.

Dorotka Putšková, 3. A

Školička

Už sa škola začala,
veď na nás 2 mesiace čakala.
Už začala školička,
zobudila nášho školníčka.
Už je tu zas,
už je jeseň,
už zaznela školská pieseň.
Z prvákov sú druháci,
z druhákov tretiaci,
z tretej triedy sa štvrtá stáva,
už zaznelo to známe „SLÁVA“.
Učiť sa zas po poriadku,
písať písmená do riadku,

číslice zas počítat', z čítanky si prečítat'.
Vlastivedu zas tu máme,
tá nikomu hlavu nepoláme,
máme zas aj prírodovedu,
netreba nám žiadnu vedu.
Treba sa však správne učiť
a pusu si zamknúť na kľúčik.
Veď začala školička,
naša známa učebnička.

Dorotka Putšková, 3. A

Dovolenka v Turecku

Bolo raz jedno prázdninové leto, a tak sme sa s mojou rodinou vybrali na dovolenku do horúceho Turecka. To som však ešte netušil, aké dobrodružstvo nás tam čaká. Keď sme sa ubytovali, išli sme na pláž a požičali sme si vodné skútre, ktoré som vždy chcel vyskúšať. Ako sme išli na skútroch po širom mori, z diaľky sme zrazu zbadali starú stroskotanú pirátsku loď, ktorá narazila na útes. Keď sme sa priblížili k lodi, nebol som si istý, či tam máme vstúpiť a prezrieť ju, alebo to ísť nahlásiť. Ale niečo mi napovedalo, aby sme tam išli. A veru to bolo dobré rozhodnutie, pretože som tam natrafil na zlatý poklad. Keď sme si to zlato chceli vziať, začali sa diať samé čudné veci. Celé more sa začernalo a zlato sa začalo roztápať. Zrazu som mal pocit, že som sa ocitol v inom svete, pretože sa z diaľky blížili akísi piráti. Podarilo sa nám utiecť, ale piráti nás aj tak chytili a spravili si z nás otrokov, pretože sme im chceli vziať zlato. Nútili nás umývať dlážku na ich lodi a variť im chutné jedlá. Keď sme boli unavení, bičovali nás a vyhrážali sa nám. Jedného večera, keď všetci piráti zaspali, potichu sa nám podarilo utiecť. Keď sme však utiekli, kúzla pominuli, pirátska loď zrazu zmizla, more získalo znovu svoju farbu a zlato, ktoré sme si vzali so sebou, sa vrátilo do pôvodného stavu. Keď sme sa vrátili po dlhom čase na breh aj s nájdeným zlatom, zamenili sme si ho za peniaze a kúpili si za ne vlastné skútre.

Bola to skutočne zaujímavá dovolenka, ale som rád, že som ju vôbec prežil a vrátil sa naspäť do skutočného života.

Frederik Buberník, 6. A

Lízinka a jej život

Lízinka je malá mačička, ktorú sme našli na ulici. Našli sme ju v odpadkovom koši a bola úplne mokrá. Tak sme ju zobrali k nám domov, umyli sme ju od špiny, utreli sme ju a dali sme jej jesť. Potom sme našli jeden pekný pelech a uložili sme ju doň. A tak o chvíľu zaspala.

Na druhý deň bola hore skôr než my a bola veľmi veselá. Dali sme jej mliečko a trošku mäska. Ale čo potom? My pôjdeme do školy a mačiatko so sebou zobrať nemôžeme.

Nakoniec sme v starej pivnici našli hračku, ktorú sme chceli dať babkinmu psovi, ale dali sme ju Lízinke. Tak a bola zabavená. Mohli sme ísť do školy.

Keď sme sa vrátili, nevedeli sme, kde je Lízinka. Volali sme na ňu: „Lízinka, kde si?“

Nakoniec sme ju našli na gauči, spala a spala a my sme si v duchu povedali: „Prečo nespí v pelechu? Čakali sme hodnú chvíľu. O chvíľu sa nám zazdalo, že máme doma hada. Naša Lízinka totiž priadla. Večer, keď sme išli spať, uložili sme našu Lízinku do peliešku.

Čo urobila Lízinka dnes? To by ste sa čudovali. Dnes sa naša Lízinka prvýkrát pocikala! To je čo? Museli sme po nej upratať a kúpiť jej cikací kútik (to je kútik, kde cikajú mačky). Na druhýkrát už cikala vo svojom kútiku.

Dnes Lízinka preliezla plot a dostala sa k susedom. Museli sme po ňu ísť autom. Nakoniec si ľahla do peliešku.☺

Stella Zubáková, 4. A

Výlet v Prahe

Jedného dňa sme sa s kamarátmi dohodli, že pôjdeme do Prahy. Išli sme vlakom. Už vo vlaku bola sranda, hrali sme karty a hovorili si vtipy. Keď sme prišli, ubytovali sme sa v malom hoteli. V hoteli sa mi najviac páčili raňajky, lebo sme raňajkovali vonku v záhrade a popritom sme hrali futbal, bolo to fajn. Po raňajkách sme išli na Karlov most. Je tam veľa sôch. Potom sme navštívili Pražský hrad, bol tam pekný výhľad na rieku Vltavu. Keď sme išli z hradu, rozhodli sme sa, že ešte zjardeme na Petřín. To je rozhládňa. Bolo tam úžasne, pretože odtiaľ sme videli celú Prahu ako na dlani.

Na druhý deň sme išli pozrieť Orloj. Čakal som, že vrabec vletí kostre do úst, ale nestalo sa tak, nevadí. Potom sme sa vybrali na Žižkov. Je tam vysoká televízna veža, po ktorej lozia železné bábätká. Táto časť sa volá podľa Jána Žižku, ktorý viedol husitské vojská.

Posledný deň sme išli do zoologickej záhrady. Bola dost veľká a bolo tam skvele, videli sme veľa zvierat z rôznych kútov sveta. Po ZOO sme navštívili lunapark. Je v ňom veľa kolotočov, ale najviac sa mi páčil strašidelný zámok. Bol taký zaujímavý a strašidelný, že keď môj bratranec vyšiel, tak sa rozplakal a došlo mu zle. Následne sme sa zbalili a odišli zase vlakom domov.

Praha sa mi dost páčila, spoznal som nové pamiatky a zaujímavosti. Dúfam, že do Prahy sa ešte niekedy pozriem.

Viktor Uhlár, 6. A

Škola budúcnosti

Bola raz jedna škola,
a tá škola v budúcnosti bola

odfotografoval som si tam dreň
a vyflusla mi ju 3D tlačiareň.

Holografický žiarič je na každej lavici
nikto sa tam necíti ako na panvici.

Priesvitné dotykové sklo Glass pade
nie je žiadny šmejdi.

Namiesto tabule je dotykový UHD premietač
nemajú tam žiadny zastaralý hmetač.

Všetci by chceli mechy s tabletkami
aby mohli hneď sedieť za telkami.

Robotickí učitelia so zabudovaným všetkovediacim čipom
a my odchádzame z triedy s veľkým krikom.

Vladimír Sekerka a Viktor Vlasatý, 4. B

Na slovenčine v 3. A a 3. B

Inzeráty

Vymením auto za byt

Predám rozprávkovú knižku. Zn. len do dobrých rúk.

Vymením dvojizbovú garzónku za 20 počítačov.

Darujem školu. Zn. v dobrom stave.

Vymením skriňu za koňa.

Hádanky – napísala Dorotka Putšková

To je Vám len milé vtáča, každý deň sa bystro pootáča.

Sukňa žltá, golier modrý a už letí kamsi k Modre. (sýkorka)

Keď máš chrípku, daj si čajík. Čajík, moja malinká, kde je zdravá(bylinka).

Usmievavá guľka, ozdobí sa trnka, v lete kvapka rosy. Keď ti sadne na nos, poštekľí ťa dost', ligotavá, ozdobená, snehová, veľmi ľadová, studí dost', nie troška, je to snehová(vločka)

Dokončenie príbehu

My tretiaci čítame rôzne príbehy. Dievčatám sa páčia rozprávky o pyšných princeznách a rytieroch. Tým často pomáhajú aj zvieratká, niekedy je to myš, inokedy zmija, sysel' alebo kobyľka. Minulý týždeň nás zaujal text o ryšavom pirátovi, ktorý chcel byť spisovateľom. Bol to silák. Prezývka jeho najmilšej korytnačky bolo Izolda. Raz sa plavil po mori a uvidel nezvyčajnú vec.

- Bola to chodiaca ryba.
- Videl opicu, ktorá sa sprchovala a išiel prasknúť od smiechu, tá opica vypiskovala a spievala si.
- Uvidel niečo trblietavé uprostred mora. Vylovil to a zistil, že je to kráľovské pero. Pirát bol pyšný na svoj úlovok a od tej doby bol spisovateľom. Písal rôzne príbehy. Nakoniec zazvonil zvonec a rozprávky je koniec.
- Pred ním stál ostrov spisovateľov a pirát sa tak potešil, že si ani nevšimol, že sa mu medúza – tanierovka ušatá- zamotala do motora.

- Uvidel obrí ostrov, na ktorom bola sopka a tá vybuchla. Domorodci na ostrove mu ponúkli miesto spisovateľa a stal sa spisovateľom.
- Uvidel na Izoldinom pancieri písienká a začal ich čítať. Keď dočítal tie písienká, teda príbeh, čo mala na pancieri, písienká zmizli a na pancieri sa objavil nový príbeh. Pirát si všetky zapísal a stal sa slávnym spisovateľom.

Komiksy

LESNÝ DUCH

Teleport a knižnica

Raz v jedno pekné poludnie v roku išiel Janko do knižnice a nebolo to len tak pre nič za nič. Bolo to preto, lebo v knižnici zaviedli novú funkciu, a to teleportovanie do kníh. Najskôr príliš veľa ľudí tejto funkcii nedôverovalo, veď to bolo ako v science fiction. Ale pomaličky si táto nová atrakcia získavala čoraz viac prívržencov. Jankovi rodičia boli tiež jednými z nich. Janko ich už dlho prosil, aby to mohol čo i len raz vyskúšať, ale oni mu to nedovolili z prirodzeného dôvodu: báli sa oňho. Až teraz. Pýtate sa, prečo práve teraz? Už to vyskúšalo mnoho ľudí, takže bola veľmi malá pravdepodobnosť, že sa niečo pokazí, a navyše práve dnes mal Janko narodeniny.

A tak Janko išiel do knižnice. Keď tam dorazil, zabudol zavrieť ústa od údivu. Vedľa stola pani Novákovej (pani Nováková bola knihovničkou tejto knižnice a Janka už poznala) stálo niečo, čo vyzeralo ako telefónna búdka, ibaže to malo na vrchu dačo ako vešteckú guľu. „Čo si želaš, Janko?“ Ale Janko nereagoval, pozeral na ten čudný prístroj ako zhyponotizovaný. „Čo si želaš, Janko?“ spýtala sa o čosi hlasnejšie. Teraz sa Janko už zobudil a „Čo, čo je to?“ koktal. „To?“ opýtala sa pani Nováková a ukázala na prístroj. „To je taký prístroj, čo ťa dokáže teleportovať do knižného príbehu,“ vysvetlila knihovnička. „Môžem si ho vyskúšať?“ spýtal sa Janko nadšene. „Samozrejme, že môžeš,“ usmiala sa pani Nováková. „A kam chceš ísť?“ „Napríklad k Jankovi Hraškovi.“ „Dobre, vojdí do tejto búdky, a keď poviem jedna, tak budeš už tam, kde chceš byť. Dobre?“ „Dobre,“ povedal pomaly Janko a vstúpil do stroja. Zvnútra búdka vyzerala inak ako obyčajná telefónna búdka. Namiesto telefónu a čalúnených béžových stien tu bol vír všetkých možných farieb. „Oooo!“ začudoval sa Janko. „Tri, dva, jeden!“ vír farieb začal naberať na obrátkach a ... čo to? Janko sa zrazu vznáša nad akousi krajinou v akejsi priehľadnej bubline. Bublina začala klesať a Jankovi sa cez okno naskytol pohľad do nejakej chalupy a videl tam babku, ako varí hrachovú polievku a vzdychá: „Keby som len mala syna, aspoň takého ako tento hrášok.“ „Mami, tu som!“ zapíšťal akýsi piskľavý hlások. „Čo? Kto? Kde?“ prekvapila sa babička. „No ja, som tvoj syn.“ „Kde si? Nože sa mi ukáž!“ nástojila na svojom babka. „Tu som!“ a ukázal sa Jankovi z detstva známy, doslova ako hrášok malý, Janko Hraško. „Ty si mi ale synček!“ potešila sa babka. „Budeme ťa volať Janko Hraško,“ veselo zahlásila. „To meno sa mi páči!“ zvolal radostne Janko Hraško. „Vieš čo, Janko, choď teraz zaniest' halušky svojmu otcovi na roľu!“ navrhla babka. A tak sa Janko pobral. Spolu s Jankom Hraškom sa pobral aj ten náš Janko v bubline. A tak Janko ide a ide ... až dôjde k bystrine, tam chvíľu postojí a rozmýšľa a o chvíľu mu niečo napadne: „Preplavím sa na lyžici a budem so sebou brať po haluške na druhú stranu.“ A čo si zaumienil, to aj spravil... keď boli už všetky halušky na druhom brehu, Janko sa preplavil na tanieri s lyžicou. Kým došiel k svojmu tatovi, sa mu už nič zvláštne neprihodilo. Zvítal sa so svojím tatom a ten mu povedal: „Len si tu pekne sadni a oddýchni si tu.“ Lenže Janko Hraško bol neposedný chlapec, a tak sa ponúkol, že otcovi pomôže. A ani na odpoveď nečakal a rozbehol sa do poľa, vyliezol volovi do ucha a zakričal: „Hióooo!“ A čo to, vôl sa pohol, a keby Janko nečítal knižky, ani by mu nenapadlo, že to ho Janko Hraško poháňa. Okolo išiel istý bohatý pcestný a zapáčilo sa mu, ako voly samy orú pôdu, a tak sa spýtal Jankovho otca: „Ako to, že tvoje voly samy orú?“ „Ony neorú samy od seba, to môj syn ich poháňa.“ „A kde je?“ „Vo volskom uchu.“ „Sedliak, predáš mi ho?“ Otec najskôr nesúhlasil, ale napokon ho

Janko presvedčil: „Veď ja sa ti vrátim.“ A skočil pocestnému do tašky s peniazmi. A tak pocestný opäť vykročil a bublina, v ktorej bol ten náš Janko, sa pohla za pocestným. Pocestného mešec s peniazmi sa zrazu prederavil a Janko Hraško ich postupne vyhadzoval von, až napokon aj sám vyskočil, pozbieral mince a vrátil sa domov aj s hrbou peňazí. Bublina sa opäť zahmlila a Janko sa znovu ocitol v priestore s farebným vírom namiesto stien. Keď Janko vyšiel z búdky, pani Nováková naňho prekvapene pozrela a povedala: „Ach, ty si ešte tu, celkom som na teba zabudla!“

Keď Janko išiel domov, hlavou mu vírili myšlienky. Čo myslíte, kam asi pôjde nabudúce? Vrhne sa na Pána prsteňov? Alebo bude úzko spolupracovať s Troma pátračmi? Ktovie.

Fedor Vasil Sýkora, 4. B

Poznámka: Text vyhral 2. miesto v súťaži Európa v škole – literárna časť

Kde sme boli, čo sme zažili – trošku z info o našej škole

Hviezdoslavov Kubín

Bol deň 18. 3. 2014. V tento deň sa v škole na Jeséniovej ulici konal Hviezdoslavov Kubín (školské kolo). Bol to pre mňa výnimočný deň. Hviezdoslavov Kubín sa mi veľmi páčil, ale keď som bola na rade, tak som dostala trému. Keď som bola pred divákmi, tak sa tréma hneď vytratila. Postupne sa vystriedali všetci žiaci, tak sme mali krátku prestávku v telocvični a čakali sme na výsledky. Skončilo to veľmi dobre. Na tretie kolo som sa nedostala, ale dostal sa tam môj spolužiak Marko Prėti zo 4. B a Nikolka Kupcová z 3. B. Bol to úžasný zážitok.

Nikola Kudzbelová, 4. B

Dážďovník

V pondelok 7. 4. 2014 nás bol navštíviť vták dážd'ovník, teda boli nás o ňom učiť. Tieto vtáky majú rozpätie krídel približne 50 cm. Dospelý samec môže merať aj 1 meter. Tento vták má meno dážd'ovník preto, lebo sa vyhýba dažďom. Tohto vtáka treba chrániť, lebo je ohrozený druh.

Takého dážd'ovníka môžete nájsť v otvoroch vysokých domov.

Keby ste našli mláďa dážd'ovníka na chodníku, zavolajte ochrancom prírody!!

Tento vták letí do zimných krajín približne 1 týždeň. A pritom nezosadne na zem.

Ďakujeme!

Nikoleta Karaffová, 4. A

Koncert

V škole Jeséniova č. 54 sa dňa 14. 4. 2014 v našej školskej telocvični uskutočnil koncert o ľudovej hudbe. Najprv pre žiakov prvého stupňa, potom pre druhý stupeň. Dávali nám tam aj vlastivedné otázky a ten, kto odpovedal správne, dostal cukrík. Bola to veľká zábava. Všetko nám to predstavovali dvaja muži, jeden spieval a druhý hral na ľudovom nástroji pesničky zo všetkých regiónov Slovenska. Bolo to krásne, aj veľa sme sa tam naučili. Som rada, že som tam bola, bol to krásny zážitok.

Nikola Kudzbelová, 4. B

Talent Nového Mesta...

Ahojte ! Určite viete, že v meste sa konala súťaž „Talent Nového Mesta“. Jasne, že sme sa jej zúčastnili aj my – Daniela a Alina. Dokonca Danielka získala 1. miesto v kategórii spev a ja, Alina, som dostala cenu poroty. Danielka spievala pesničku: Sedmokráska, ja zas ruskú pesničku. S Danielkou sme cele šťastné rozdávali interview. Danielkinu fotku dali do novín a mňa zas do štúdia. Trošku sme sa báli, že to zbabreme, ale všetko bolo v poriadku. No a teraz sa s Danielkou pripravujeme na vystúpenie na Kuchajde.

Alina Rosuščan, 7. A

Opýtali sme sa

Našich druháčikov a tretiačikov sme sa opýtali, čo podľa nich znamenajú tieto slová: rovesník, neter, obliecť sa do gala.

Vyberáme niektoré z odpovedí na otázku: Čo je rovesník?

Matúš (2. A): Spolužiak.

Eliáš (2. A) : Nejaký pracovník.

Kaja (2. A) : Je to poľovník.

Vyberáme niektoré z odpovedí na otázku: Čo je neter ?

Veronika (3. B) : Nevlastná sestra.

Doročka (3. r): Mamininej sestry dcéra.

Miško (3. B): Sestra rodičov alebo starej mamy.

Vyberáme niektoré z odpovedí na otázku: Čo znamená obliecť sa do gala.

Kajka (3. A): Obliečť sa do obleku.

Miško (3. B): Obliečť sa do šiat.

Ema (3. B): Obliečť si sako.

Nikoleta Karaffová, 4. A

Trošku sa poučiť

Z našej prírody

Kuriatko jedlé – Plodnica žltkavožltá, klobúk s priemerom 3-9 cm. Má na spodku nízke, tupé, vidlicovito rozkonárené lišty, húbik je nadol zúžený, dužina je žltkastobiela, príjemnej korenistej chuti a vône. Rastie v lesoch, najmä ihličnatých, od mája do septembra. Výborná jedlá huba, ale trochu tvrdá, sušená ťažko zmäkne.

Z Atlasu húb

Nikoleta Karaffová, 4. A

Veľká noc

Veľká noc sa oslavuje každý rok v inom čase, väčšinou od 25. marca do 25. apríla. Je to kresťanský sviatok vzkriesenia Ježiša Krista. Vtedy väčšinou chlapci oblievajú dievčatá vodou a dievčatá im za to dávajú čokoládové vajíčka. Vajíčka sú symbolom Veľkej noci. Tak isto aj zajace a kuriatka. Veľká noc sa oslavuje postupne: Škaredá streda, Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota, Veľkonočná nedeľa, Veľkonočný pondelok. Ľudia väčšinou chodia do kostola. Jedáva sa šunka, vajíčka, pečený baránok, koláčiky.

Ema Jurčištinová, 4. A

Trošku porozmýšľať, trošku sa zabaviť

Jarné otázky pre 1. stupeň

Kedy je prvý jarný deň?

Maťo: „V apríli.“

Ad'o: „Nikdy.“

Ema: „V máji.“

Poznáš anglické slovo „spring“? Vieš, čo je to?

Marek: „Jar.“

Šimon: „Postrek na šváby.“

Marietka: „Šprint.“

Ktorá krajina je krajina tulipánov?

Ninka: „Holandsko.“

Dominika: „Amerika.“

Eliška: „Maďarsko.“

Je jún jarný mesiac?

Ferdo: „Nie.“

Zoe: „Nie.“

Matej: „Nie.“

Má v marci meniny Tomáš?

Alinka: „Nie.“

Dorotka: „Nie.“

Ferdo: „Áno“

Nikoleta Karaffová, 4. A

		<u>m</u>					
			<u>v</u>				
		<u>a</u>					
		<u>t</u>					

1.

2.

3.

4.

Emma Valentínová, 4. A

Nájdí slová a vylúšti vetu

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
A	M	I	Š	K	A	K	P	O	Y
B	I	I	O	A	K	O	H	L	L
C	CH	L	A	U	T	H	K	K	
D	A		P	O	O	Ú	R	V	N
E	L	Z	K	R	V	T		T	B
F	U	I	I	E	K	L	K	J	N
G	O	P	L	L	A		B	V	W

E2	B1	A1	G5	C9	F8	F4	E7	E8	C4

Nikola Kudzbelová, 4. B

Kvíz pre prvákov, druhákov a tretíakov

Ako sa volá hlavné mesto Slovenska ?

Žerie , žerie, nemá zuby, všetko zo železa
ľúbi . Čo je to ?

Hlavné mesto Egypta ?

Čím je známy Egypt ?

Koľko rokov má naša škola?

Aké i/y sa píše v slove m_š ?

Koľko rokov má sklená trieda ? Nachádza
sa na prvom poschodí.

Koľko je na našej škole tried ?

Vieš, kto je to rovesník ?

Vieš, kto je to bratranec z druhého kolena ?

Ktoré predmety ti pribudnú v 5. ročníku?

Ktoré predmety ti pribudnú v 6. ročníku?

Aká najväčšia šelma sa nachádza na
Slovensku?

Ktoré mesto je najstaršie na Slovensku?

Páčil sa Ti kvíz ??? ANO NIE

Ak sa Ti páčil, som rada, ak nie, aj tak Ti
želám pekný deň .

Jasmine Hassane, 5. A

Tajnička na záver

1. Padá v ríme

2. Púšťujú sa v slámkach

3. Blázniví v ríme

4. Miera tu dlhým krkom

5. Čítame tu nej

6. slovo po anglicky

7. dýchame s nim

8. dáva nám mlieko

9. robia sa tu nej bonbole

Zuzka Turisová 4.B.